

מבחן שלחן ערוך אדמו"ר הזקן

חלק שלישי: סימנים תכט-תצד

א. באיזה אופן אסרה תורה תערובת חמץ בפסח?

- א) יש בו טעם חמץ ואין בו כזית בכדי אכילת פרס.
- ב) אין בו אלא חמיצות החמץ, ויש בו כזית בכדי אכילת פרס.
- ג) אין בו אלא חמיצות החמץ, ואין בו כזית בכדי אכילת פרס.

ב. האם גם לפני חה"ש תקנו לדרוש ל' יום קודם הרגל?

- א) בחה"ש אין הלכות מיוחדות ולא תיקנו.
- ב) בכל הרגלים תקנו לדרוש ל' יום קודם הרגל.
- ג) בזמן בהמ"ק תקנו גם בחה"ש, ואחר שחרב – רק קודם הפסח והחג.

ג. האם ת"ח צריך להשתתף במס, מעות חטים וצדקה?

- א) רק בצדקה.
- ב) גם במעות חטים.
- ג) גם במס.

ד. מתי הוא עיקר זמן ביעור המעשרות מביתו לבית הלוי?

- א) כל שנה בערב פסח.
- ב) בערב פסח של שנה שלישית ושביעית.
- ג) בערב שביעי של פסח של שנה שלישית ושביעית.

ה. מהו עיקר חיוב השבתת חמץ בערב פסח מן התורה?

- א) ביעורו אחר שהגיע חצות.
- ב) ביעורו קודם שיגיע חצות.
- ג) ביטולו קודם שיגיע חצות.

ו. מתי הוא זמן בדיקת חמץ שתיקנו חכמים?

- א) חצי שעה לפני צאת הכוכבים.
- ב) בצאת הכוכבים.
- ג) אחר הזמן שיש עדיין אור היום קצת.

ז. כשמתפלל בביתו, אם יקדים ק"ש ותפלה או בדיקת חמץ?

- א) בדיקה, שעיקר זמנה נגמר קודם.
- ב) תפלה, שכל התדיר קודם.
- ג) ק"ש ואח"כ בדיקה ואח"כ תפלה.

ח. למה אין מברכין שהחיינו על בדיקת חמץ?

- א) לפי שאינה תכלית המצוה, עד שעת ביעור.
- ב) לפי שנפטר בברכת שהחיינו שבקידוש הלילה.
- ג) לפי שמי שאין לו בית אינו חייב בה.

ט. אם מותר להשיח באמצע עשיית מצוה שבירכו עליה?

- א) לכתחלה אסור ובדיעבד א"צ לחזור ולברך.
- ב) בישיבה בסוכה מותר, ובבדיקת חמץ לכתחלה אין להשיח.
- ג) גם בבדיקת חמץ מותר, ובשאר מצות אסור.

י. בירך והתחיל לבדוק, ומינה אחר לסיים, אם צריך השליח לברך?

- א) לכתחלה לא יבדוק בלא שמיעת הברכה, ובדיעבד לא יברך בעצמו.
- ב) יברך השליח בעצמו ויבדוק.

ג) שליח אין צריך לברך רק בעה"ב.

יא. הבודק ביום י"ד במקום שנכנס אור החמה, אם צריך לבדוק באור הנר?

א) באכסדרה שאין בה אלא ג' מחיצות יבדוק לאור היום, אבל לא בחלון וארובה.

ב) גם בארובה הפתוחה יבדוק מה שכנגדה לאור היום, אבל לא בחלון.

ג) גם בחלון שבכותל שאין בה זכוכית יבדוק מה שכנגדו לאור היום.

יב. חמץ אינו ידוע אם קיי"ל שעוברים עליו?

א) חמץ שאינו ידוע אין עוברים עליו.

ב) אם לא בדק קיי"ל שעוברים עליו, ואם בדק ולא מצא אינו עובר עליו.

ג) אפילו בדק ומצא בתוך הפסח, עובר עליו למפרע.

יג. אם לא ביטל, מתי חיוב בדיקת חמץ היא מה"ת?

א) בכל מקום שבביתו, אפילו בחדרים שאין דרכו להכניס חמץ.

ב) מה"ת אין חיוב לבדוק אלא במקום שיש לחוש שהכניס חמץ באקראי.

ג) מה"ת אין חיוב לבדוק אלא במקום שרגיל להשתמש בהם חמץ בתדירות.

יד. במקום ספק ספיקא אם הצריכו חכמים לבדוק?

א) אם אחד מהספקות הוא קרוב לודאי, מצטרף הספק השני להתירו.

ב) ספק ספיקא התירו חכמים.

ג) תקנת חכמים לבדוק אף שיש כמה ספקות להקל.

טו. טמון בבור או במפולת, אם עובר עליו מה"ת?

א) אף בבור אינו עובר - אלא מד"ס.

ב) בבור - עובר, במפולת - ב' דעות, בגל גדול אינו עובר.

ג) בבור ובמפולת - עובר, בגל גדול - ב' דעות.

טז. חמץ שנפלה עליו מפולת וביטלו, אם צריך לפקחו ולבערו מד"ס?

א) כיון שנפלה עליו מפולת אין לחוש שיבוא אדם לאכול ממנו בפסח.

ב) יש לחוש שיתפקח הגל ויבא אדם לאכול בפסח.

ג) אם אין עליו ג' טפחים יש לחשוש שהכלב יפקחנו ויבא אדם לאכול בפסח.

יז. אם צריך לבטל בפה או סגי במחשבה?

א) חייב לומר בפה ולהבין מה שמוציא בשפתיו.

ב) סגי באמירה, אף שאינו מבין.

ג) סגי במה שגומר בלבו, וטוב לומר הביטול בפה.

יח. מהו זמן ביעור וביטול חמץ בבוקר?

א) קודם שתגיע שעה ששית.

ב) בתחלת שעה ששית.

ג) הביעור בתחלת שעה ששית והביטול בסוף שעה חמישית.

יט. עבר הפסח ולא בדק, אם צריך לברך ולבדוק ולבער?

א) אין צריך לבדוק ולא לבער.

ב) יבדוק ויבער אבל לא יברך.

ג) יברך ויבדוק ויבער.

כ. היוצא מביתו תוך ל' יום לפני הפסח, אם צריך לברך ולבדוק?

א) אם אין דעתו לחזור לביתו אין צריך לבדוק.

ב) יבדוק אבל לא יברך.

ג) יבדוק ויברך.

כא. היוצא מביתו קודם ל' יום לפני הפסח, אם צריך לבדוק ולבער?

א) אפילו ודאי חמץ בביתו אי"צ לבער.

- ב) ודאי חמץ בביתו יבער, חדרים שרגילות לאכול בהם אי"צ לבדוק.
ג) בודאי חמץ ובחדרים שרגילות לאכול – ב' דעות, בשאר החדרים אי"צ לבדוק.

כב. הדר בבית שכור מנכרי, ויוצא ממנו תוך ל', אם צריך לבדוק?

- א) אם יבדוק בבית שידור בו אי"צ לבדוק בית זה, ואם ידור אצל אחרים צריך לבדוק.
ב) גם אם ידור אצל אחרים אי"צ לבדוק, ואם יוצא לים או שיירא ב' דעות.
ג) אפילו יוצא לים או שיירא אין צריך לבדוק לדברי הכל.

כג. השכיר בית לחברו, מי צריך לבטל החמץ.

- א) אפילו מסר המפתח והשוכר בודק, חובת הביטול על המשכיר.
ב) אפילו לא מסר המפתח והמשכיר בודק, חובת הביטול על השוכר.
ג) בין מסר המפתח ובין לא מסר, שניהם צריכים לבטל את החמץ.

כד. כזית חמץ על הקורה או בבור, אי סגי בביטול?

- א) אין מטריחין אותו להביא סולם לקחת משם ולבערו, וסגי בביטול.
ב) מונח על הקורה מחייבין אותו, מונח בבור אין מחייבין.
ג) גם בבור מחייבין, אא"כ יש בבור מים.

כה. עכבר שבפיו ספק חמץ ונכנס לבית בדוק, מתי הבית חשוב אינו בדוק?

- א) דוקא בט' צבורין מצה וא' חמץ, שהספק הוא מחמת קבוע כמחצה על מחצה.
ב) אפילו בשאר ספקות, אבל לא כשנתערבו הצבורים ואינן קבוע.
ג) אפילו נתערבו הצבורים, ולא כשנטלו העכבר אחר שפירש ממקום קביעותו.

כו. ככר בפי עכבר ונכנס לא' מב' בתים, אם צריך לחזור ולבדוק שניהם?

- א) אם ביטל כל אחד תולה בבית חבירו, בין שאלו בבת אחת בין שאלו בזה אחר זה.
ב) אם שאלו בזה אחר זה כל אחד תולה בחבירו, בין ביטל בין לא ביטל.
ג) אין תולה אלא כשביטל וגם שאלו זה אחר זה.

כז. הטמין או הניח חמצו בבית נכרי, אם עובר עליו בב"י וב"י?

- א) אם הנכרי קיבל אחריות עליו אין המפקיד עובר.
ב) אפילו קיבל אחריות עובר, אבל הטמין אצלו שלא מדעתו מותר.
ג) הפקיד עובר מה"ת, הטמין עובר מד"ס.

כח. נכרי הביא חמץ לבית ישראל שלא באחריות הישראל, אם יניחו?

- א) לא יניחו ליכנס בפסח לביתו וחמצו עמו, שמא ישכח הישראל ויאכל ממנו.
ב) יניחו, אבל לא יקבלו בפקדון, אף קודם זמן איסורו לכל ימי הפסח.
ג) בפסח יניחו ליכנס, וקודם זמן איסורו יקבלו בפקדון, אבל יעשה מחיצה לפניו.

כט. נכרי המפקיד חמצו אצל ישראל ובאחריותו, אם עובר עליו בב"י וב"י?

- א) אם הישראל קיבל אחריות עליו עובר עליו בכל אופן.
ב) אף בקיבל אחריות, אם יחד לו מקום אינו עובר.
ג) אף בקיבל אחריות ולא יחד לו מקום אינו עובר.

ל. אם המלוה קונה המשכון, קודם שהגיע זמן פירעון?

- א) ישראל מישראל קונה, אבל לא ישראל מנכרי.
ב) אף ישראל מנכרי קונה, אבל לא נכרי מישראל.
ג) אף נכרי מישראל קונה.

לא. אם אמירת מעכשיו מועלת להוציא מדין אסמכתא?

- א) אמירת מעכשיו מועלת להוציא מדין אסמכתא.
ב) אמירת מעכשיו אינה מועלת להוציא מדין אסמכתא.
ג) מועלת להוציא מדין אסמכתא במשכון, אבל לא במתנה.

לב. **חמץ שנתערב קוה"פ בפחות מס', מתי עובר מה"ת על ב"י וב"י?**

- א) פחות מס' ויותר מכא"פ – אפי' אכלו אינו לוקה, ולכן אינו עובר על ב"י וב"י.
- ב) כזית בפחות מס' - עובר, פחות מכזית – אינו עובר, יותר מס' – מותר לאכול.
- ג) אפילו פחות מכזית שנתערב בפחות מס' - עובר מה"ת.

לג. **אם מותר לבטל חמץ בששים קודם הפסח?**

- א) קודם הפסח הוא עדיין ומותר לבטלו לכתחלה.
- ב) כדי לאכול בפסח – אסור, וכדי להשהותו מותר.
- ג) אף כדי להשהותו אסור.

לד. **תערובת טעמו בלבד ואין בו ס', אם צריך לבערו בברכה?**

- א) כיון שאין בו ממשות אין צריך לבערו.
- ב) כיון שיש בו טעמו צריך לבערו בברכה.
- ג) צריך לבערו שמא ישכח ויאכל, ולא יברך.

לה. **מתי אומרים בטעם כעיקר, שההיתר נתהפך לאיסור?**

- א) בטעמו ולא ממשו פחות מששים.
- ב) בטעמו וממשו פחות מששים.
- ג) בטעמו וממשו כזית באכילת פרס.

לו. **העמיד או בישל בחמץ ובהיתר, אם נאסר מטעם זה וזה גורם?**

- א) אם אין בכח החמץ לבד להעמידו ולבשלו, רק ביחד עם ההיתר, מותר.
- ב) דבר המעמיד חשוב כאילו הוא בעין ממש ואסור.
- ג) זה וזה גורם מותר.

לז. **חמץ שנתערב מין במינו לח בלח, אם חייב לבערו קודם הפסח?**

- א) אם אין בו ס' - חייב לבערו מה"ת.
- ב) חייב לבערו מד"ס, מגזירה שמא יאכל, ולא מה"ת.
- ג) כיון שמין במינו בטל ברוב מה"ת - אין צריך לבערו.

לח. **נתערב מין במינו יבש ביבש, אם חייב לבערו קודם הפסח?**

- א) בטל ברוב ונתהפך האיסור להיתר, ולכן א"צ לבערו.
- ב) אסור לאכול בפסח וצריך לבערו.
- ג) תלוי אם יבש ביבש מין במינו מותר לאכול כולו בבת אחת.

לט. **נתערב ובטל קוה"פ, וחוזר וניעור בפסח, אם צריך לבערו.**

- א) ב' דעות, ויש להחמיר אם אין הפסד מרובה.
- ב) כיון שמותר באכילה בשאר האיסורים, מותר להשהותו בפסח.
- ג) כיון שאסור לאכול בפסח, אסור גם להשהותו.

מ. **חמץ שאינו ראוי לאכילת אדם אם לבערו מן התורה?**

- א) אם אינו ראוי לאכילת אדם הוא חמץ נוקשה שאינו חייב לבערו מה"ת.
- ב) אם אינו ראוי לאכול משעה שנתחמץ הוא חמץ נוקשה וא"צ לבערו מה"ת.
- ג) כיון שלא נפסל מאכילת כלב חייב לבערו מה"ת.

מא. **חמץ בפסח שאינו ראוי לאכילת כלב אם צריך לבערו?**

- א) כיון שנפסל מאכילת כלב אין צריך לבערו.
- ב) אם נתחמץ קודם זמן איסורו אין צריך לבערו.
- ג) אם נפסל מאכילת כלב קודם זמן איסורו אין צריך לבערו.

מב. **חמץ שנפסל מאכילת כלב קודם הפסח, אם מותר ליהנות ממנו?**

- א) מותר להשהותו, ואסור לאכול או ליהנות ממנו.
- ב) מותר אף ליהנות ממנו, אבל לא לאכול.
- ג) מותר אף לאכול.

מג. פחות מכזית חמץ מתי לא סגי בביטול וצריך לבערו

- (א) גזרו פחות מכזית משום כזית וחייבים לבערו בכל אופן.
- (ב) אם הוא דבוק לכותל או לכלי אין צריך לבערו מעיקר הדין.
- (ג) כיון שפחות מכזית אין עוברים עליו מה"ת, סגי בביטול.

מד. נפסל מאכילת כלב קודם זמן איסורו אם מותר לאכלו?

- (א) בעינו אסור באכילה, ובתערובת אינו חושש לו.
- (ב) מותר להשהותו ואסור לאכלו בכל אופן.
- (ג) כיון שנפסל מאכילת כלב אין איסור באכילתו.

מה. אם מותר להאכיל חמץ לבהמת נכרי או הפקר?

- (א) כיון שאין לישראל הנאה מזה מותר.
- (ב) חמץ בפסח - אסור, וחמץ שעבר עליו הפסח - מותר.
- (ג) גם חמץ שעשה"פ אסור להאכיל לבהמת נכרי או הפקר.

מו. חמץ ישראל מופקד בידי ישראל, אם יש עליו חיוב למכרו?

- (א) אינו בכלל שמירה, אבל צריך למכרו מטעם מצות השבת אבדה.
- (ב) הוא בכלל שמירה שהתחייב השומר לשמרו שלא יחסר ממנו מאומה.
- (ג) שומר חנם אינו חייב למכרו ושומר שכר חייב למכרו.

מז. עבר ומכר חמצו אם האיסור תופס את דמיו להאסר בהנאה?

- (א) כמו עבודה זרה שתופסת את דמיה.
- (ב) כי חרם הוא, רק ע"ז ולא שאר איסורי הנאה.
- (ג) ב' דעות - אם תופס דמיו מד"ס.

מח. ע"פ שחל בשבת, מתי שורפין את החמץ?

- (א) בערב שבת קודם שעה ששית.
- (ב) בערב שבת קודם חצות היום.
- (ג) בערב שבת סמוך לחשכה.

מט. אם מותר ליתן מתנה בשבת ויו"ט?

- (א) מכירה אסורה ומתנה מותרת.
- (ב) גם מתנה אסורה, אא"כ היא לצורך השבת ויו"ט.
- (ג) גם כשאינה לצורך השבת ויו"ט מותר, אם היא צורך מצוה.

נ. הלך מביתו בערב פסח ונזכר שיש חמץ בביתו מה יעשה?

- (א) יבטל במקומו ואין צריך לחזור לביתו.
- (ב) אם ההליכה לצורך מצוה יבטל, ואם לאו - יחזור ויבער.
- (ג) חייב לחזור לביתו ולבער החמץ.

נא. העוסק בתלמוד תורה אם הוא פטור ממצוות אחרות?

- (א) העוסק במצוה פטור ממצוה אחרת.
- (ב) ת"ת אינה דוחה מצוה אחרת.
- (ג) אינה דוחה אא"כ אפשר לקיים המצוה ע"י אחרים.

נב. אם יכול להפקיר החמץ קודם זמן איסורו או שצריך לבערו?

- (א) כמו שביטול אינו מועיל כך הפקר אינו מועיל, וצריך לבער.
- (ב) סגי במה שמוציאו מרשותו ומפקירו ואין דעתו לחזור ולקנותו אחר הפסח.
- (ג) אם מוציאו מרשותו ומפקירו מותר, אפי' דעתו לזכות בו אחר הפסח.

נג. אם קיי"ל שצריך לשרוף החמץ דוקא, או סגי ביעור אחר?

- (א) המנהג שאפשר שא"צ שרפה, ויכול לבערו בכל אופן שהוא.
- (ב) דינו כמו נותר שדינו בשריפה דוקא.
- (ג) הנותר טעון שריפה ולא שאר איסורי הנאה, והמנהג לשרוף.

נד. אם מותר ליהנות מאפר החמץ?

- א) כל הנשרפים אפרן מותר.
- ב) מותר לכסות בו דף שחיטה ואסור בשאר הנאות.
- ג) כל הנקברים אפרן אסור, ואסור לכסות בו דם שחיטה.

נה. מצא חמץ בע"פ, אם צריך לברך על ביעורו?

- א) מצא בפסח יברך, מצא קודם שעה ששית לא יברך.
- ב) מצא אחר שגמר לבער החמץ יברך, מצא קודם – לא יברך.
- ג) מצא חמץ שלא היה אצלו בשעת בדיקה יברך, היה אצלו בשעת בדיקה לא יברך.

נו. מצא חמץ פחות מכזית בפסח אם צריך לברך על ביעורו?

- א) פחות מכזית אין צריך לבערו אלא מד"ס, ולכן אין לברך עליו.
- ב) אם היה החמץ בכלל הביטול לא יברך. נתחמץ בפסח – יברך.
- ג) פחות מכזית חייב לבער מד"ס, ולכן יברך על ביעורו.

נז. מתי מצות עשה דוחה איסור יו"ט?

- א) כל מצות עשה דוחה מלאכת יו"ט.
- ב) אין עשה דוחה ל"ת ועשה, ולכן אינה דוחה שום איסור יו"ט.
- ג) מצוה עוברת דוחה מלאכות שהותרו לצורך אוכל נפש.

נח. אם מותר ליגע בחמץ בפסח?

- א) חמץ של נכרי מותר ליגע בו, וחמץ של ישראל אסור ליגע.
- ב) חמץ של ישראל בשעה שמתעסק בביעורו מותר ליגע בו.
- ג) ביד אסור ליגע בכל אופן, וע"י קנה מותר לדחפו.

נט. תערובת חמץ, אם מותר למכרו לנכרי בתוך הפסח?

- א) לח בלח אסור, יבש ביבש מותר למכרו ולהשליך דמי חמץ לים.
- ב) אף יבש ביבש לא הותר אלא למכרו חוץ מדמי חמץ, ולא להשליך דמי חמץ לים.
- ג) אף למכרו חוץ מדמי חמץ לא הותר אלא אחר הפסח, ולא בפסח.

ס. תערובת חמץ, אם מותר למכרו לנכרי אחר הפסח?

- א) מותר רק בתערובת יבש ביבש, אבל לא בתערובת לח בלח.
- ב) מותר למכרו חוץ מדמי איסור שבו, אבל לא להשליך דמי חמץ לים.
- ג) מותר אף בתערובת לח בלח, ואף להשליך דמי חמץ לים.

סא. תערובת טעמו ולא ממשו, אם מותר למכרו לנכרי בתוך הפסח?

- א) כלים שנתבשל בהם חמץ – ב' דעות. תבשיל שנתבשל עם חמץ אסור לד"ה.
- ב) תבשיל שנתבשל עם חמץ – ב' דעות. כלים שנתבשל בהם חמץ מותר לד"ה.
- ג) בשני האופנים – ב' דעות, ואין להתיר אלא בהפסד גדול.

סב. חמץ חם שנגע בהיתר אם נוהגים לאסור כולו?

- א) נגע במצה נאסרה רק כרוחב גודל, נגע בבשר כחוש נוהגים לאסור כולו.
- ב) נגע בבשר כחוש נאסר רק כרוחב גודל, נגע בבשר שמן נוהגים לאסור כולו.
- ג) אף אם נגע במצה נוהגים לאסור כולו.

סג. חמץ והיתר שנאפו ביחד בתנור, אם נאסר ע"י ריח החמץ?

- א) אין הריח אסור, אף בצלי ותבשיל שמן, אלא בדבר חריף בלבד.
- ב) צלי שמן – ב' דעות, מצה עם לחם – מותר.
- ג) צלי שמן – אסור, מצה עם לחם – ב' דעות.

סד. נתבשל בקדרה בתנור בעת אפיית חמץ, אם נאסר ע"י הריח?

- א) תבשיל שמן – אסור לד"ה. כחוש – מותר.
- ב) שמן בתנור סתום לגמרי ושהה בתוכו הרבה – ב' דעות. בלא"ה – מותר.
- ג) אף בשמן וסתום לגמרי ושהה בתוכו הרבה – מותר לד"ה.

9ה. תבשיל שנאסר במשהו חמץ, ונתערב יבש ביבש, אם נאסרו?

- א) תערובת משהו חמץ אינו אוסר יבש ביבש.
- ב) גם תערובת משהו חמץ אוסר יבש ביבש.
- ג) ב' דעות, ויש להקל בהפ"מ.

10. מה דין תערובת חמץ נוקשה בפסח?

- א) אוסר במשהו.
- ב) אוסר לח בששים ויבש ברוב.
- ג) אף לח אוסר ברוב.

11. תערובת חמץ שנתבטל קוה"פ, מתי אומרים חזר וניעור בפסח?

- א) קיי"ל שרק ביבש ביבש אמרינן חוזר וניעור.
- ב) קיי"ל שבתערובת ממשו וטעם אמרינן חוזר וניעור אף בלח בלח.
- ג) קיי"ל שאמרינן חוזר וניעור אף בטעמו ולא ממשו.

12. מתי אוסרים תערובת חמץ מטעם דבר שיש לו מתירין?

- א) תערובת חמץ בערב פסח משעה ששית עד הלילה, שלאחר הפסח הותר ברוב.
- ב) תערובת כלי חמץ בכלים אחרים, שאפשר להגעילן.
- ג) גם מה שאפשר להגעילן לא מחשיבו לדבר שיש לו מתירין.

13. בכמה זמן מפליט או מבליע הציר בכלי?

- א) מבליע בשיעור בישול, ומפליט במעלי"ע.
- ב) מבליע ומפליט במעלי"ע.
- ג) מבליע ומפליט בשיעור בישול.

14. נתבשל קוה"פ בכלי חמץ אם יש להתיר מטעם נ"ט בני"ט?

- א) נ"ט בני"ט לענין חמץ בפסח הוא כמו נ"ט בני"ט לענין בשר בחלב.
- ב) לענין חמץ בפסח – ב' דעות, ואם שפך התבשיל לכלי אחר מותר.
- ג) לדעת האוסרים אף ג' נ"ט, גם הכלי השני אסור.

15. אם סתם כלים נקיים?

- א) סתם כלים הן בני יומן, אבל הן נקיים, ובחמץ החמירו.
- ב) סתם כלים אינם נקיים, אבל אינם בני יומן, ובחמץ החמירו.
- ג) סתם כלים נקיים ואינם ב"י, ובחמץ החמירו.

16. חמץ שענה"פ ונתערב ברוב מה דינו?

- א) יבש ביבש ברוב, לח בלח – ב' דעות.
- ב) בכל תערובות לד"ה בטל ברוב.
- ג) בכל סוגי תערובת לא הותר אא"כ נתערב בששים.

17. אם יש אופן שחמץ שענה"פ מותר?

- א) אם לא נקנה לישראל אלא באחש"פ, לא אסרוהו עליו.
- ב) אם היה אנוס שלא היה יכול לבער, לא אסרוהו עליו.
- ג) אף אם נקנה באחש"פ והיה אנוס, אסרוהו אחה"פ באכילה והנאה.

18. עבד ושכיר הגר בבית הישראל אם יכול למכור לו את חמצו?

- א) לשכיר מותר, אבל לגר תושב הכבוש תחת ידו אסור.
- ב) אף לגר תושב הכבוש תחת ידו מותר, אבל לעבד הקנוי לצמיתות אסור.
- ג) אף לעבד הקנוי לצמיתות מותר.

19. נכרי מישראל וישראל מנכרי קונים מטלטלין בכסף או במשיכה?

- א) י"א כסף וי"א משיכה, וקיי"ל דסגי או בכסף או במשיכה.
- ב) י"א כסף וי"א משיכה, וקיי"ל שצריך דוקא שניהם, כסף ומשיכה.
- ג) י"א כסף וי"א או כסף או משיכה, וקיי"ל דאינו קונה אלא במשיכה.

עו. כשמקנה לו החמץ אגב החדר, אם צריך לכתוב שטר מכירה על החדר?

- א) אם מוכר לו החדר צריך לכתוב, ואם משכיר – סגי בשטר ראיה.
- ב) בין במוכר ובין במשכיר אין צריך לכתוב שטר מכירה.
- ג) בין במוכר ובין במשכיר צריך לכתוב שטר מכירה.

עז. כשנותן את החמץ מתנה לנכרי ע"מ להחזיר אהה"פ, אם עובר עליו?

- א) מדינא אסור, ולכן גם אהה"פ אסור באכילה והנאה.
- ב) מדינא מותר וחכמים אסרו, ואהה"פ לא אסרו.
- ג) לא אסרו אלא כשלא אמר לו תחזירו לי אהה"פ.

עח. נכרי שהפקיר חמץ, או נתן דורון בבית ישראל, אם הישראל עובר עליו?

- א) כל שהנכרי הפקירו, חצרו של הישראל זוכה לו.
- ב) חצרו זוכה לו, אא"כ אמר בפירוש שאינו רוצה לזכות בו.
- ג) לא נוח לו שחצרו יקנה החמץ, אא"כ ניכר ממעשיו שחפץ בו.

עט. ישראל שחייבים לו חמץ, מתי יכול לקבל בפסח מעות תמורתם?

- א) מותר לקבל תמורתם, אא"כ נתייחד השעבוד על ככרות מסוימות.
- ב) כל שנתייחד השעבוד על חמץ אסור, אפילו לא על ככרות מסוימות.
- ג) כיון שאינו מקבל את החמץ רק מעות, מותר בכל אופן.

פו. באיזה אופן מותר להשכיר חמור או חדר או תנור לנכרי בפסח?

- א) כל שיודע שישתמש בו בחמץ אסור מטעם משתכר באסורי הנאה של נכרי.
- ב) אם אינו מפרש שישתמש בו בחמץ מותר, אף שיודע שישתמש בו בחמץ.
- ג) בתנור צריך להתנות שלא יאפה בו חמץ, משא"כ בחמור וחדר.

פא. אם מותר להשתמש בכלי חמץ בפסח?

- א) רק בכלים המיוחדים לרחיצה וכביסה.
- ב) דרך ארעי מותר בכל הכלים בצונן, אם אינו כלי חרס.
- ג) גם בזה מותר רק ביבש ולא בלח.

פב. איזה ליבון מועיל לכלי חרס שנשתמש בו בחמין?

- א) כשמסיקו מבפנים, אף שאין דרך הסיקו כן כל השנה.
- ב) כשמסיקו מבפנים מועיל אף ליבון קל.
- ג) דוקא בליבון גמור שניצוצות ניתזים ממנה.

פג. איזה ליבון מועיל לכלי מתכות שנשתמש בו בחמין?

- א) כשמסיקו מבפנים, ודרך הסיקו כל השנה הוא מבפנים.
- ב) כשמסיקו מבפנים מועיל כשהיד סולדת בו בצד החיצון.
- ג) עד שיהיי קש או חוט נשרף בצד החיצון.

פד. איזה ליבון מועיל לכלי מתכות שנשתמש בחמין, ובהן חלודה או גומא?

- א) מדינא – שהיסי"ב מבחוץ, ונהגו שקש או חוט נשרף מבחוץ.
- ב) מדינא – שהקש נשרף מבחוץ, ונהגו – ליבון גמור.
- ג) בזה גם מדינא צריך ליבון גמור.

פה. כלי מתכת שנאסר ע"י האור, איך צריך להכשירו?

- א) הכשר מאיסור או חמץ קוה"פ – צריך ליבון גמור בכל אופן.
- ב) הכשר מבשר וחלב או חמץ בפסח – סגי בהגעלה.
- ג) מאיסור – ליבון גמור, מבשר וחלב – הגעלה, ומחמץ קוה"פ – ב' דעות.

פו. איך מכשירים סכינים של כל השנה?

- א) הכשר מאיסור – ב' דעות. מחמץ – סגי בהגעלה.
- ב) הכשר מאיסור – ליבון. מחמץ – ב' דעות.
- ג) גם הכשר מאיסור סגי בהגעלה.

פז. באיזה כלים שנשתמשו בהן חמין מועלת הגעלה?

- א) כל הכלים חוץ מכלי חרס, קרן, אבנים ואדמה.
- ב) גם בכלי אבנים ואדמה מועלת הגעלה, חוץ מכלי חרס וקרן.
- ג) גם בכלי קרן מועלת הגעלה, חוץ מכלי חרס.

פח. איך מגעילים כלי שנאסר ע"י חמץ בכלי ראשון שהיס"ב?

- א) בכלי ראשון שהעבירוהו מהאש והיס"ב.
- ב) בכלי ראשון שעל האש שמעלה אבעבועות.
- ג) בכלי ראשון שהעבירוהו מהאש ומעלה אבעבועות.

פט. כלי ריקן ששאב בו מים מכלי ראשון רותח, אם יש לו דין כלי ראשון?

- א) אם שהה בו עד שיעלה רתיחה - ב' דעות. בלא"ה – ככלי שני.
- ב) אם שהה בו עד שיעלה רתיחה – ככלי ראשון, בלא"ה – ב' דעות.
- ג) אם שהה בו עד שיעלה רתיחה – ככלי ראשון, בלא"ה – ככלי שני.

צ. איך מגעילים כלים שנאסרו ע"י כלי שני ושלישי ורביעי?

- א) כלי שני ושלישי אין בהם כח להבליע כלל.
- ב) נאסר בכלי שני – הגעלה בכלי שני, נאסר בכלי שלישי – הגעלה בכלי שלישי.
- ג) נאסר בכלי שלישי, אם יש הפ"מ א"צ הגעלה כלל.

צא. איך מגעילים סלים שנבלע בהם חמץ ע"י מליחה?

- א) בכלי ראשון שמעלה רתיחה.
- ב) ע"י עירווי מכלי ראשון.
- ג) ע"י כלי שני.

צב. איך מכשירים מחבת שמטגנים בו?

- א) ע"י ליבון גמור.
- ב) ע"י הגעלה.
- ג) משאר איסורים ע"י ליבון, ומחמץ ע"י הגעלה.

צג. כיסוי של חמץ שהניחו על הקדרה, עם הקדרה והתבשיל נאסרים?

- א) אוסר את הקדרה שהכיסוי נוגע בה, ולא את התבשיל שאין הכיסוי נוגע בו.
- ב) ביבש שניהם אינם נאסרים, וכשהתחיל להזיע שניהם נאסרים.
- ג) אף ביבש שניהם נאסרים.

צד. איך מכשירים כלי שנכבש בו חמץ מעת לעת?

- א) בכלי חרס אינו יוצא מידי דפיו לעולם, בשאר כלים – הגעלה.
- ב) אף בכלי חרס מועלת הגעלה.
- ג) אף בכלי חרס מועיל מילוי ועירווי ג' פעמים.

צה. איך מכשירים כלי שנאסר ע"י מליחה?

- א) בכלי חרס אינו יוצא מידי דפיו לעולם, בשאר כלים – הגעלה.
- ב) אף בכלי חרס מועלת הגעלה.
- ג) אף בכלי חרס מועיל מילוי ועירווי ג' פעמים.

צו. מה דין כלי זכוכית שנשתמשו בהם חמץ בחמין?

- א) י"א שא"צ הגעלה, וי"א שהגעלה אינה מועלת, ונוהגין להקל.
- ב) ב' דעות כנ"ל, ויש לאסור אף בדיעבד.
- ג) ב' דעות כנ"ל, ובדיעבד סגי בהגעלה.

צז. מתי אינה מועלת הגעלה ע"י שפה או ע"י אבן ולפיד?

- א) כשנשתמש בו בחמץ גם בצד החיצון.
- ב) כשנאסר ע"י כלי ראשון שמעלה רתיחה.

ג) כשהכלי בן יומו.

צח. מתי מועלת הגעלה במים שהיס"ב, אף שאינם מעלים רתיחה?

- א) רק בכלים שנאסרו ע"י כלי שני.
- ב) אף בכלים שנאסרו ע"י עירווי מכלי ראשון.
- ג) אף בכלים שנאסרו ע"י כלי ראשון שהיס"ב.

צט. מתי אסור ליהנות בפסח מהמים שהגעילו בהם?

- א) כשהכלי בן יומו מבליעת איסור.
- ב) אף כשהכלי בן יומו מבליעת חמץ.
- ג) אף כשהכלי אינו בן יומו.

ק. מתי צריך ס' במים נגד כל הכלים שמגעילים ביורה?

- א) כשמגעיל בערב פסח כלים בני יומן מבליעת חמץ.
- ב) אף כשמגעיל בערב פסח כלים שאינן בני יומן מבליעת חמץ.
- ג) אף כשמגעיל לפני ערב פסח כלים שאינן בני יומן מבליעת חמץ.

קא. אם ג' נותני טעם להיתר מותר לדברי הכל?

- א) ג' נ"ט מותר לד"ה, אף בדגים שנתבשלו בקדירה של בשר, לאכלו בחלב.
- ב) גם בזה יש אוסרים, אבל בהגעלת כלי שאינו בן יומו מותר לד"ה.
- ג) אף בזה יש אוסרים.

קב. כמה זמן צריכים הכלים להיות ביורה להגעילים?

- א) מעט מזער בכדי שיהי פנאי לרותחין ליכנס לעובי הכלי ולהפליט.
- ב) עד שינוחו המים מרתחתן.
- ג) יכניס הכלים קודם שמעלים המים רתיחה, וישארו עד שיעלו רתיחה.

קג. אם אפשר להטביל ולהגעיל כלים רבים המונחים יחד בסל מנוקב?

- א) המים מגיעים לכל הכלים, ומועלת להם טבילה והגעלה.
- ב) טבילה מועלת ולא הגעלה.
- ג) אף טבילה אינה מועלת.

קד. אם מועלת הגעלה בחמי טבריה?

- א) כמו שכלים נאסרים ע"י חמי טבריה, כך מועלת הגעלה ע"י חמי טבריה.
- ב) נאסרים ע"י חמי טבריה, אבל לא מועלת הגעלה בהם.
- ג) הגעלה בחמי טבריה מועלת - רק כשנאסר הכלי ע"י חמי טבריה.

קה. עד כמה אסרו הקטניות?

- א) רק לאכול, אבל מותר ליהנות ולהשתות.
- ב) אסור אף בהנאה, אבל מותר להשתות.
- ג) אסור אף להשתות.

קו. כמה קמח דגן צ"ל בתערובות עם קמח קטניות, שיצא בה י"ח מצות?

- א) העיקר כדעה הב' - שיהי רובה דגן ומיעוט קטניות.
- ב) העיקר כסברא האי' דסגי בכזית בכא"פ, ויאכל שיעור שיש בו כזית קמח דגן.
- ג) העיקר כסברא האי' דסגי בכזית בכא"פ, וסגי באכילת כזית בלבד.

קז. יש ס' בחטים נגד חטים שצמחו או הנשוכים, אם מותר לטחנן?

- א) כשהם שלמים ניכרים ואין בטלים, ואין מבטלין איסור לכתחלה.
- ב) טוחן כדי לאכול וממילא מתבטל, ואין לאפותן קודם הפסח.
- ג) י"א שקמח בקמח חוזר וניעור בפסח, ולכן טוב לאפותן קוה"פ.

קח. ממתו צריך לשמור החטים מחימוץ?

- א) מדינא משעת לישה, נוהגים משעת טחינה, ולמצת מצוה – משעת קצירה.

- (ב) אף לשאר המצות נוהגים – משעת קצירה.
(ג) לשאר המצות נוהגים – משעת לישה.

קט. מצה גזולה אם יוצא בה ידי חובתו?

- (א) אפילו גזל קמח ועשה מצה – אינו יוצא.
(ב) גזל מצה – אינו יוצא. גזל קמח ועשה מצה – יוצא י"ח ומברך.
(ג) גזל מצה – אינו יוצא. גזל קמח ועשה מצה, יוצא י"ח ואינו מברך.

קי. שאל מצה מחבירו אם יוצא בה ידי חובתו?

- (א) מהסתם השאילו כדי שיאכלנה, ויכול לברך ולצאת בה י"ח.
(ב) אין אדם יוצא אלא במצה שלו, ולא שאולה.
(ג) יוצא בה ידי חובתו, ולא יברך עליה.

קי"א. אם גם המרור צריך להיות שלו דוקא?

- (א) רק מצה צ"ל שלו, ולא מרור.
(ב) בזמן הבית מרור דאורייתא וצ"ל שלו, משא"כ בזה"ז.
(ג) גם בזה"ז שמרור מד"ס, צ"ל שלו דוקא.

קי"ב. מה הן הדעות במים שלנו, שצריכים המים ללון כדי שיצטננו?

- (א) דעה א' יב שעות בלילה אחר שנתלשו. (ב) יב שעות ביום מחובר תחת הקרקע.
(ב) דעה א' מחצות עד הבוקר אחר שנתלשו. (ב) יב שעות בלילה אחר שנתלשו.
(ג) א' מחצות עד בוקר תלוש. (ב) יב שעות ביום מחובר. (ג) יב שעות בלילה תלוש.

קי"ג. באיזה אופן הותרה מלאכה בבין השמשות של שבת?

- (א) דוקא שבות דשבות במקום מצוה התירו בין השמשות.
(ב) שבות דשבות אף שלא במקום מצוה, או שבות במקום מצוה.
(ג) שבות אף שלא במקום מצוה, או איסור מה"ת במקום מצוה.

קי"ד. אם לשין המצות, ושואבין ומלינים המים שלנו בכלי נחשת?

- (א) אין לשין בהם, ואין שואבין בהם המים, ולא מלינים בהם.
(ב) לשין בהם, אבל אין שואבין ולא מלינים בהם המים.
(ג) לשין ושואבין בהם, אבל אין מלינים בהם.

קטו. כמה הוא שיעור חלה?

- (א) שהקמח והמים יכילו כמו מ"ג וחומש ביצה.
(ב) שיגדוש הקמח עצמו בכלי של מ"ג וחומש ביצה.
(ג) שימלא הקמח בכלי של מ"ג וחומש ביצה ולא יגדוש.

קטז. כמה קמח יתן בכל עיסה לכתחלה?

- (א) כשעושה ב' עיסות – קצת פחות מעשרון, בעיסה א' – עשרון בריוח.
(ב) אין לשין אלא פחות מעשרון.
(ג) כדי שיוכל להפריש חלה בברכה, יעשה עשרון בריוח, ולא יותר.

קיז. איך מצרפין ב' עיסות שאין בה שיעור, כדי להפריש מנה חלה ביחד?

- (א) מקרבין זה לזה, כדי להפריש מן המוקף.
(ב) מכניס שתיהן לכלי אחד שהכלי מצרפן.
(ג) מדבקין קצות זה לזה, עד שאם יפרידן יתלש מעט מזו לזו.

קיח. מתי צריך להפריש מן המוקף גם בחלת חו"ל?

- (א) כשהיו בתחלה עיסה אחת גדולה כשיעור.
(ב) כשבאו מבי' עיסות שיש בכל אחת כשיעור.
(ג) דוקא כשבאו מבי' עיסות פחות מכשיעור.

ק"ט. אם מותר להפריש חלה ביו"ט?

- א) דוקא כשנילושה ביו"ט, וא"א היה להפרישה מערב יו"ט.
- ב) גם כשנילושו בעיו"ט ב' עיסות פחות מכשיעור, ונצטרפו ביו"ט בכלי.
- ג) גם כשנילושה עיסה כשיעור, ושכח להפרישה בעיו"ט.

ק"כ. כשעושין ג' מצות מעשרון, היכן מניחים הראשונה השניה והשלישית?

- א) הראשונה – למטה, השניה – עליה, והשלישית – העליונה.
- ב) הא' – לברכת אכילת מצה ולאפיקומן, הב' – להמוציא, והג' – לכורך.
- ג) הא' – לברכת המוציא, הב' – לאכילת מצה ולאפיקומן, והג' – לכורך.

ק"כא. איזה עסק בעיסה מונע מחימוץ?

- א) דוקא עסוק גמור ורדידת המצות.
- ב) אף בשעה שמנקר המצות אין המצה באה לידי חימוץ.
- ג) אף שפשוף הידים על הבצק.

ק"כב. אם מותר לגרד הכלים אחרי הלישה ביו"ט, שלא יחמצו?

- א) כיון שהוא לצורך מצות ביעור חמץ מותר.
- ב) אם דעתו לחזור ולאפות מותר, שהגרירה היא צורך יו"ט.
- ג) אף בזה אסור, שאיסור ממחך לא הותר.

ק"כג. עם עומד על גביו מועיל בלישת נכרי?

- א) העיקר כדעה ב' שמועיל, כי הלישה עצמה אינה צריכה להיות לשם פסח.
- ב) העיקר כדעה א' שאינו מועיל, אא"כ הישראל מסייע קצת.
- ג) גם דעה ב' אינה מכשירה אלא כשהישראל מסייע קצת.

ק"כד. פירורי פת ובצק שנופלים, אם הם בטלים מאליהם?

- א) פירורי פת בטלים מאליהם, ולא פירורי בצק.
- ב) פירורי פת ובצק שנופלים בטלים מאליהם.
- ג) פירורי פת ובצק אינם בטלים מאליהם.

ק"כה. אם מותר לעשות ציור או אותיות על המצות?

- א) ביד אסור ובדפוס מותר.
- ב) אף בדפוס אסור אף בדיעבד.
- ג) בציור – עבר ועשה מותרים באכילה ביו"ט. באותיות – יש אוסרים משום מוחק.

ק"כו. איך מכשירים תנור לאפות בו מצות לפסח?

- א) להכשיר ע"י גחלים בכל התנור.
- ב) ע"י ליבון גמור בלהבה שיהיו ניצוצות ניתזין ממנה.
- ג) ע"י ליבון קל, שיהי' קש או חוט נשרפים בו.

ק"כז. אי סגי בהוספת טיח וקרקע חדשה בתנור, במקום ליבון הראוי?

- א) הטחה מועטת מועלת להפסיק בין החמץ הבלוע בקרקעיתו.
- ב) הקרקע החדשה צריכה להיות עובי טפח, ואז אין צריך ללבנו.
- ג) עובי טפח מועיל רק לקרקע, ואח"כ סגי בשלהבת לליבון הגג והקירות.

ק"כח. אם יוצא י"ח במצה שמברכים עליה בורא מיני מזונות?

- א) כיון שאין עליו תורת לחם אינו יוצא בה ידי חובתו.
- ב) אם מועלת בו קביעות סעודה, נקרא לחם לצאת בה י"ח.
- ג) אף שאין קביעות סעודה מועלת בו, נקרא לחם לצאת בו י"ח,

ק"כט. מצה שנכפלה ונדבקה, אם אוסרת כולה?

- א) אוסרת רק כרוחב גודל סמוך למקום הכפל.
- ב) כשנאפית בפסח נאסרה כולה, ואוסרת מצה שנגעה בה כרוחב גודל.
- ג) נגעה במקום הכפל – כרוחב גודל, ושלא במקום הכפל – כדי קליפה.

קל. מה דין מצות שנילושו במי פירות בלבד?

- (א) מותרים מדינא לאכלן, אבל לא למצת מצוה, ונהגו לאסרו.
- (ב) אינם חמץ ויוצאים בהם י"ח מצות.
- (ג) נוהגים לאכלן, אבל אין יוצאין בהן י"ח מצה.

קלא. אם יין יש לו דין מי פירות שלא נתערב בהן מים?

- (א) יין ענבים הם מי פירות, אבל לא יין צמוקים.
- (ב) אף יין צמוקים, אבל לא מים שניתנו על החרצנים, אף שכשרים לקידוש.
- (ג) כל שכשרים לקידוש הם כמי פירות, שאין מחמיצים מדינא.

קלב. קמח קליות אם מותר לבשלם?

- (א) קמח מחטים שנקלו מותר לבשלם.
- (ב) חוששים שלא נקלו יפה, אבל קמח שנקלה מותר לד"ה.
- (ג) אף קמח שנקלה יש אוסרים, אבל מצה טחונה מותר לד"ה מדינא.

קלג. קמח מעורב בחרדל אם מותר לאכלו בפסח?

- (א) חוששים שהחרדל החמיץ הקמח.
- (ב) החרדל אינו מניח הקמח להחמיץ, אבל נהגו שלא לאכול חרדל בפסח.
- (ג) לא אסרו לאכול אלא חרדל לבדו, אבל כשמעורב עם קמח לא אסרו.

קלד. אם זיעה אדם מחמצת?

- (א) זיעת אדם מחום האור אינה מחמצת.
- (ב) זיעת אדם מחום המים אינה מחמצת.
- (ג) זיעת אדם מחום האור מחמצת.

קלה. אם זיעת בהמה מחמצת?

- (א) זיעת בהמה אינה מחמצת.
- (ב) זיעת בהמה מחמצת.
- (ג) יש להסתפק בזה.

קלו. אם רוק מחמיץ?

- (א) דינו כמו זיעה, שרוק אדם אינו מחמיץ, ורק בהמה יש להסתפק.
- (ב) רוק אדם, בהמה חי' עוף ועכברים, כולם מחמיצים.
- (ג) רוק אינו מחמיץ, מלבד רוק העכברים.

קלז. אם מותר להניח על מכתו, תרופת חמץ של נכרי?

- (א) כשלוקחו מהנכרי עובר עליו בב"י וב"י.
- (ב) כשמשאלו אינו עובר בב"י, אבל אסור ליהנות מחמץ של נכרי.
- (ג) אם משאלו, ואינה כדרך הנאתו, לא גזרו במקום רפואה.

קלח. נפל מים על מעט מהקמח, אם מועיל ריקוד הקמח?

- (א) אין הריקוד מועיל לקמח שנתלחלח.
- (ב) מועיל כל זמן שהקמח מלוחלח, ולא אחר שנתייבש.
- (ג) מועיל אף אחר שנתייבש.

קלט. דגן או קמח שטורד עליו הדלף טפה אחר טפה, אם נאסרו?

- (א) כיון ששהה שיעור מיל נאסר.
- (ב) כל זמן שטורד אינו מחמיץ, ומיד שהפסיק מחמיץ.
- (ג) מיד שהפסיק צריך ללוש הקמח ולטחון הדגן תוך שיעור מיל.

קמ. באיזה אופן מותר למכור לנכרי חטים שנתחמצו ואין חימוצם ניכר?

- (א) לא ימכרנו אלא מעט מעט
- (ב) בהפסד מרובה ימכור הרבה לנכרי המכירו, ואחר הפסח יחזור ויקח ממנו.
- (ג) בהפסד מרובה יכול למכור לו הרבה.

קמא. באיזה אופן מותר למכור לנכרי חטים שנתחמצו וחימוצם ניכר?

- א) גם בזה לא ימכרנו אלא מעט מעט
- ב) בזה כולם מודים שיכול למכור לו הרבה ואינו חושש.
- ג) ב' דעות, ובהפסד מרובה יכול למכור לו הרבה.

קמב. דגן המחובר לקרקע וירדו עליו גשמים, אם מחמיץ?

- א) כיון שנגמרה צמיחתו, הגשמים מחמיצים אותו.
- ב) דוקא כשנתייבש לגמרי ואין צריכים לינק מהארץ.
- ג) כל זמן שלא נקצרו אין הגשמים מחמיצים אותו.

קמג. חטה שנפלה לתבשיל אם מתבטלת בששים?

- א) כיון שאינה חמץ גמור אינה אוסרת במשהו.
- ב) מבוקעת אוסרת במשהו, נתרככה בטלה בסי' ומותר באכילה.
- ג) אף בנתרכך נוהגים כהאוסרים, ובאינה מרוככת מותר התבשיל.

קמד. חטה בקועה שנפלה למשקה אם נאסר כל המשקה?

- א) לא נאסר אלא כשנכבש מעלי'ע, או בדבר חריף כשיעור בישול.
- ב) י"א שהצונן מפליט משהו ואוסר בפסח, ובהפסד מרובה אפשר להקל.
- ג) קיי"ל שהצונן מפליט משהו ואוסר בפסח.

קמה. נמצא חמץ במים חמים, אם נאסר התבשיל שבישלו בה קודם?

- א) כאן נמצא כאן היה חשוב ספק, להתיר בדרבנן ולהתיר בספק ספיקא.
- ב) אינו נקרא ספק, אלא להצטרף לספק ספיקא.
- ג) כאן נמצא כאן היה חשוב ודאי, ואינו מצטרף לספק ספיקא.

קמו. מה דין בשר מלוח שנמצאה עליו חטה שנתרככה?

- א) אפילו בבשר שמן סגי בכדי קליפה.
- ב) אפילו בבשר כחוש נאסרה כולה.
- ג) ב' דעות, ומתירין בהפ"מ בכדי קליפה.

קמז. ומה דין שאר החתיכות שנמלחו יחד ונוגעות בה?

- א) מותרות לגמרי, ואין צריך אפילו קליפה.
- ב) גם בזה ב' דעות, ומתירין בהפסד בלא קליפה.
- ג) גם בזה אוסרין כולה.

קמח. מה דין ערב פסח אחר חצות למלאכה?

- א) בזמן הבית הי' יו"ט לישראל שהקריבו ק"פ, ובזה"ז מותר במלאכה.
- ב) בזמן הבית אסור במלאכה מדינא, ובזה"ז – רק מנהג.
- ג) בזמן הבית נאסר במנין חכמים, ובזה"ז נתבטל הטעם ולא האיסור.

קמט. דין הבא להשתקע בעיר שנהגו לא לעשות מלאכה בע"פ קודם חצות?

- א) משהגיע לתחום העיר חלו עליו חומרי המקום, אפילו חוץ לתחום.
- ב) מיד שיצא מעירו להשתקע בעיר זו, חלו עליו חומרי המקום.
- ג) בתוך תחום העיר אסור אפי' בצנעה, וחוץ לתחום מותר.

קנ. מהו מנהג הקזת דם בערב יו"ט?

- א) בערב חה"ש – סכנה, בשאר יו"ט מותר.
- ב) גם בערב פסח וסוכות גזרו חכמים, אבל לא בערב שמע"צ ושש"פ.
- ג) גם בהושענא רבה אסור, אבל לא בערב שביעי של פסח.

קנא. אם מותר לומר בשר זה לפסח?

- א) בגדי וטלה אסור, בשאר בהמה חי' ועוף מותר.
- ב) אף בבהמה חי' ועוף אסור, בדגים כולם מודים שמותר.
- ג) יש מחמירים בכל דבר, חוץ מחטים.

קנב. איזה בכור צריך להתענות?

- (א) דוקא בכור לאב, ולא בכור לאם.
- (ב) אף בכור לאם, אבל כשאשה הפילה והאב יש לו בן מאשה אחרת.
- (ג) גם זה צריך להתענות, אבל לא גדול הבית.

קנג. עד מתי מותר מדינא לאכול מצה עשירה ותבשיל מה' מינים בע"פ?

- (א) מצה עם מעט מי פירות - עד תחלת שעה עשירית, מצה עשירה - עד הלילה.
- (ב) מצה עשירה - עד שעה עשירית, תבשיל חמשת המינים עד הלילה.
- (ג) תבשיל חמשת המינים עד שעה עשירית, פירות וירקות - עד הלילה.

קנד. מי חייב ומי פטור מהסיבה?

- (א) אשה ועבד חייבים, בן ותלמיד פטורים.
- (ב) בן ואשה חייבים, עבד ותלמיד פטורים.
- (ג) בן ועבד חייבים, אשה ותלמיד פטורים.

קנה. כמה יין צריך לשתות מהכוס מן הדין?

- (א) סגי ברביעית ולכתחלה כל הכוס, וכוס ד' כל הכוס.
- (ב) סגי ברוב רביעית ולכתחלה רביעית, וכוס ד' רביעית ולכתחלה כל הכוס.
- (ג) סגי ברוב רביעית ולכתחלה כל הכוס, וכוס ד' רביעית ולכתחלה כל הכוס.

קנו. אכל כרפס כזית, לענין הלכה, אם יברך עליו בורא נפשות?

- (א) יברך בורא נפשות, שאינו יוצא בברכת המזון.
- (ב) לא יברך בורא נפשות, כי ברכת המזון מוציא גם מה שאכל לפני הסעודה.
- (ג) לא יברך בורא נפשות, שאפשר הכרפס מוציא המרור, ונפטר בבהמ"ז אגב המרור.

קנז. בירך בורא נפשות על הכרפס, להלכה, אם יברך בפה"א על המרור?

- (א) יברך בורא פרי האדמה, כי מפסיקין הרבה בין אכילת הירקות לאכילת המרור.
- (ב) יברך בורא פרי האדמה, כי לא יצא בברכת הכרפס.
- (ג) לא יברך בורא פרי האדמה, שאפשר המרור טפל לפת.

קנח. האם צריך לברך ברכה אחרונה על כוס ראשון ושני

- (א) אין צריך, שנפטרים בברכה אחרונה שעל כוס רביעי.
- (ב) צריך, שברכת המזון הוי היסח הדעת והפסק בין כוס א' ובין כוס ג' וד'.
- (ג) אין צריך, שנפטרים בברכת המזון, כמו קידוש בכל שבת.

קנט. על איזו מצה עושים (דעה העקרית) לחם משנה, המוציא, אכילת מצה?

- (א) לחם משנה - עליונה ותחתונה (או שלשתם), המוציא - אמצעית, אכילת מצה - עליונה.
- (ב) לחם משנה - עליונה ואמצעית (או שלשתם), המוציא - עליונה, אכילת מצה - אמצעית.
- (ג) לחם משנה - אמצעית ותחתונה (או שלשתם), המוציא - עליונה, אכילת מצה - אמצעית.

קס. לדעת הלל, האם אפשר לצאת י"ח מצה ומרור בכורך בלבד?

- (א) לדעת הלל אפשר לצאת י"ח בכורך בלבד.
- (ב) בזמה"ב אפשר, אבל בזה"ז צריך לאכול מצה, ואח"כ כורך.
- (ג) בזמה"ב אפשר, אבל בזה"ז צריך לאכול מצה ואח"כ מרור ואח"כ כורך.

קסא. מהו טעם אכילת ב' כזיתים לאפיקומן?

- א) זכר לקרבן פסח וקרבן חגיגה שאכלו בליל פסח.
- ב) זכר לקרבן חגיגה ומצה שאכלו בליל פסח.
- ג) זכר לקרבן פסח ומצה שאכלו בליל פסח.

קסב. האם מותר להמשיך אכילת האפיקומן בבית אחר?

- א) יכול להתחיל אכילתו בבית זה ולהמשיך בבית אחר.
- ב) חייב לאכול בבית שאכל הסעודה.
- ג) כל זמן שלא התחיל לאכול האפיקומן יכול לילך לאכול בבית אחר.

קסג. מדוע מצוה מהמובחר שיהיו ג' אנשים בני מצוה בסדר?

- א) שיוכלו לומר הודו שבהלל בזימון ג' אנשים.
- ב) שיוכלו לזמן בברכת המזון בשלושה.
- ג) שיוכלו לומר הודו שבהלל הגדול בזימון ג' אנשים.

קסד. מהו הטעם שפותחים הדלת בשפוך חמתך?

- א) שאליהו ימצא פתח פתוח ויכנס במהרה.
- ב) שאם יבוא אליהו נוכל לצאת לקראתו במהרה.
- ג) להראות שהוא ליל שימורים ואין מתייראין.

קסה. האם קורים קריאת שמע שעל המטה בליל פסח?

- א) רק פרשת שמע, ולא ברכת המפיל.
- ב) פרשת שמע והמפיל, ולא שאר דברים שנוהגין.
- ג) ג' פרשיות והמפיל, ולא שאר הדברים שנוהגין.

קסו. יש לו רק כזית מצה, מתי יאכלנו?

- א) בכל אופן יאכלנו אחרי תבשילו וסעודתו.
- ב) בכל אופן יקדש עליו, ואח"כ יאכל תבשילו וסעודתו.
- ג) יש לו יין לקידוש יאכלנו אחר סעודתו, אין לו יין יקדש עליו.

קסז. כשמקדש על המצות, מתי אומר ברכת על אכילת מצות?

- א) מיד אחר קידוש, קודם ברכת שהחיינו.
- ב) אחר ברכת שהחיינו, קודם אמירת ההגדה.
- ג) אחר אמירת ההגדה, קודם אכילת מרור.

קסח. כשאין לו יין, האם מברך על הלל ואשר גאלנו אחר בהמ"ז?

- א) נתקנו לברך על הכוס, ובלא כוס אינו מברך.
- ב) מברך הלל ולא אשר גאלנו.
- ג) מברך אשר גאלנו ולא הלל.

קסט. כשהולך אחרי הסדר להוציא מי שאינו בקי, איזה ברכות יברך להם?

- א) ברכות הקידוש והמצוות, אבל לא ברכות המוציא ובורא פרי הגפן.
- ב) גם המוציא ובורא פרי הגפן, אבל לא ברכת המזון.
- ג) גם ברכת המזון.

קע. נשבע או נדר שלא לאכול מצה ומרור ויין, אם חלים על המצוה?

- א) שבועה אינה חלה על המצוה, משא"כ הנדר חל על המצוה.
- ב) שבועה ונדר אין חלים אלא בכולל, שלא יאכל מצה סתם, אבל לא כשפירש ליל פסח.
- ג) שבועה אינה חלה אלא בכולל או במצוה דרבנן, ונדר חל תמיד.

קעא. איך קיי"ל לענין שיעור עירוב, כשיש הרבה בתים?

- א) ששה ביצים.
- ב) שמונה ביצים.
- ג) י"ח חצאי ביצה.

קעב. איך משערים כזית בדבר רך כספוג או שיש בו חללים?

- א) צריך למעך החלל והספוג במצה ובירקות למרור.
- ב) החללים צריך למעך, והספוג אין צריך למעך.
- ג) הירקות צריך למעך, והמצה אין צריך למעך.

קעג. מה מעכב בהזכרת קדושת היום בברכה אמצעית בתפלה?

- א) בתחלת הברכה וסמוך לחתימה ובחתימה.
- ב) באמצע הברכה ובחתימה.
- ג) בתחלת הברכה וסמוך לחתימה.

קעד. כשחל יו"ט בשבת, היכן צריך להזכיר שבת בברכה אמצעית?

- א) בתחלת הברכה וסמוך לחתימה.
- ב) בתחלת הברכה וסמוך לחתימה ובחתימה.
- ג) סמוך לחתימה ובחתימה.

קעה. מה דין הפסק באמצע הלל של יו"ט?

- א) כמו באמצע קריאת שמע.
- ב) כמו באמצע הלל של רא חודש.
- ג) בימים הראשונים של פסח כמו באמצע ק"ש, ובימים האחרונים – כמו בר"ח.

קעו. מי קבע הפרשיות שיקראו בתורה בימי הפסח?

- א) חכמי המשנה והגמרא.
- ב) אנשי כנסת הגדולה.
- ג) משה רבינו.

קעז. מי תיקן שיקרא המפטיר ביו"ט בפרשת המוספין?

- א) אנשי כנסת הגדולה.
- ב) חכמי המשנה והגמרא.
- ג) רבנן סבוראי והגאונים.

קעח. אם אפשר לברך ולספור ספה"ע ע"י שליח?

- א) לברך – אפשר. לספור – ב' דעות.
- ב) ע"י שליח אינו יוצא י"ח. ע"י שומע כעונה, לברך – אפשר, ולברך – ב' דעות.
- ג) מצוה לספור ולברך בעצמו דוקא.

קעט. מצות ספה"ע מה"ת או מד"ס?

- א) מה"ת, כמו שנאמר וספרתם לכם גו'.
- ב) בא"י מה"ת בחו"ל קיי"ל שהוא מד"ס.
- ג) בזמן הבית מה"ת בזה"ז קיי"ל שהוא מד"ס.

קפ. שמע הש"ץ מברך וסופר, ולא התכוין לצאת, אם יספור אח"כ בברכה?

- א) למ"ד מצות א"צ כוונה יצא, אפילו התכוין בפירוש לא לצאת.
- ב) גם לדעה זו, לא התכוין לצאת – יצא, התכוין שלא לצאת – לא יצא.

ג) כיון שלא התכוין לצאת לא יצא, ויספור אח"כ בברכה.

קפא. הסופר בערב אחר פלג המנחה, אם יצא י"ח?

א) העיקר כהאומרים שאפי' לרבי יהודה, מפלג המנחה חשוב כלילה רק לתפלה.

ב) הטועה וסופר אחר פלג המנחה לא יחזור ויספור כלילה.

ג) הטועה וסופר אחר פלג המנחה יחזור ויספור כלילה בברכה.

קפב. השואל חברו מהי הספירה, והשיב לו, אם יכולים לספור אח"כ בברכה?

א) כיון שהשיב לו הספירה של לילה זו, יספרו אח"כ בלא ברכה.

ב) כיון שלא התכוונו לצאת בזה, יספרו אח"כ בברכה.

ג) השואל יספור אח"כ בברכה, אבל לא המשיב.

קפג. עד מתי אסור לאכול חדש בזה"ז?

א) בא"י עד תחלת ליל י"ז, ובחו"ל עד תחלת ליל י"ח.

ב) בא"י עד ט"ז בבוקר, ובחו"ל עד תחלת ליל י"ז.

ג) בא"י עד תחלת ליל ט"ז בניסן, ובחו"ל עד תחלת ליל י"ז.

קפד. אמירת קדיש ביו"ט וחיה"מ, לפני או אחר פרשת הקרבנות?

א) בזמן משנה וגמרא – אחרי פרשת הקרבנות, מרבנן סבוראי ואילך – לפני.

ב) ביום טוב – לפני פרשת הקרבנות, בחול המועד – אחרי.

ג) קדיש הוא תמיד בסיום קריאת פרשת היום.

קפה. בברכת הפטרת שבת חוה"מ, אם מסיימים: השבת וישראל והזמנים?

א) כמו ביו"ט שחל בשבת, שמסיימים מקדש השבת וישראל והזמנים.

ב) כיון שבחוה"מ אין הפטרה, אין מזכירים יו"ט בברכת הפטרה.

ג) בחוה"מ" – מקדש השבת וישראל והזמנים, בחוה"מ" – מקדש השבת.

קפו. ממתי מותר לו לאכול חמץ במוצאי החג?

א) אחרי צאת הכוכבים.

ב) אחרי הוספה מחול על הקודש.

ג) אחרי שהבדיל בתפלת ערבית.

קפז. מתי מתענים בה"ב?

א) רק אחרי חה"ש זמן שמחתינו, אבל לא אחרי חה"פ וחה"ש.

ב) גם אחרי חה"פ, אבל לא אחרי חה"ש.

ג) גם אחרי חה"ש.

קפח. מתי מתחיל בה"ב?

א) מיום השני בשבוע שאחרי שמח"ת.

ב) מיום השני הראשון שבחודש מרחשון.

ג) מיום השני שאחר שבת הראשון שבחודש מרחשון.

קפט. אם מותר להסתפר ולישא בליל ל"ג בעומר?

א) ב' דעות ומנהגים, וכן לענין תחנון במנחה של ערב ל"ג בעומר.

ב) לא יסתפר עד לאחר שיאיר היום, וב' דעות לענין נישואין.

ג) כולם מודים שאין אומרים תחנון במנחה של ערב ל"ג בעומר.

קצ. אם בשנה שניתנה תורה היו ניסן אייר מלאים או חסרים?

א) שניהם היו מלאים.

ב) שניהם היו חסרים.

ג) ניסן מלא ואייר חסר.

קצא. מי קורא הפטרה בחה"ש?

א) אפילו קטן עולה למפטיר.

- (ב) דוקא גדול בן י"ג שנה.
(ג) דוקא גדול וחכם ומבין מדעתו.

קצב. איך מכשירים התנור מבשר למאכלי חלב?

- (א) כיון שבשעת בליעתו בלעו דבר היתר סגי בליבון קל.
(ב) ליבון גמור שניצוצות ניתזים ממנו.
(ג) שיהיו הגחלים מהלכים על פני כולו.

קצג. אם מותר להתענות ביום שאחר החג?

- (ד) בחה"ש אסור מדינא, ובחה"פ וחה"ס הוא רק מנהג.
(ה) בכל אסרו חג אסור להתענות מדינא.
(ו) גם בחה"ש אין איסור להתענות מדינא, אלא מחמת מנהג.